

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocronològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/t8pl4h>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Torra i la unitat estratègica

Acabat el cicle de generals, municipals i europees, el president Quim Torra ha volgut aquesta setmana esvaïr qualsevol especulació sobre cap avançament electoral a Catalunya i ha anunciat, des del seu escó del Parlament, que iniciarà una tanda de contactes amb els partits i les entitats partidàries del dret a l'autodeterminació amb l'objectiu de recuperar la unitat estratègica perduda. "És important que tots plegats recuperem l'esperit de l'1-O i la unitat estratègica", va dir. Me n'alegro. Primer, perquè Torra va reconèixer sense embuts allò que tots plegats ja sabíem, i és que la unitat estratègica s'ha perdut. I, segon, perquè la vol recuperar. Convé. Torra va argumentar que és urgent recuperar la unitat estratègica per abordar junts la resposta a la sentència contra els presos polítics i la resta d'acusats del Suprem. Cert. I encara més quan hi ha sobre la taula –la taula del

“Els electors independentistes sí que van donar diumenge passat una lliçó d'unitat estratègica als seus propis partits

Suprem– peticions de condemna esfreïdores, totalment fora de lloc i que a mi em fan pensar més en la venjança que en la justícia. Convé unitat estratègica. Indiscutiblement. Pels presos, pels acusats, però també pel país. I encara més aquests dies en què, sortits d'unes eleccions municipals, hi ha més oportunitats que mai per practi-

car-la. Les formacions independentistes tenen ara l'oportunitat de demostrar que la practiquen, la coherència que prediquen en veu alta. Als ajuntaments, a les diputacions i on calgui. Sentint algunes declaracions d'aquests dies, no sé si la cosa va per aquí. Haurien de prendre nota, les formacions independentistes, del que van fer diumenge passat els electors sobiranistes. Ells sí que van practicar la unitat estratègica. Tocava votar Junqueras al Congrés i tocava votar Puigdemont al Parlament Europeu. I a les municipals cadascú va votar la millor aposta. El vot independentista va demostrar –i les xifres en ciutats com ara Barcelona així ho revelen– que l'elector sap escollir entre dues opcions, i que sap desdoblarse i votar fins i tot dues opcions diferenciades amb un objectiu comú. Molts, s'intueix, van practicar la unitat estratègica que els partits han perdut. I que ara, té raó Torra, cal recuperar.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

El descans de la mòmia

Encara no sabem si es farà justícia, si dilluns 10 de juny, a plena llum i sense nocturnitat ni traïdoria, la mòmia serà finalment traslladada del Valle de los Caídos al cementiri de Mingorrubio d'El Pardo. S'ho mereixeria tot i que la família s'hi oposi perquè en vida va lluir prou aptituds per no romandre ni un dia més en aquest atroç mausoleu que l'exalta com a heroi de la gloriosa croada contra la República. Francisco Franco Bahamonde, *caudillo por la gracia de Dios*, va escriure a sang i foc una llarguíssima i sinistra història de 40 anys de morts de

guerra i de misèria, de judicis sumaríssims i execucions, de tortures, desaparicions i fosses comunes, de camps de concentració i treball esclau, de nadons robats, de repressió política, econòmica, cultural, lingüística, una plana d'infinita revenja fins a l'últim alè. Obsessionat per l'enemic interior –una categoria que mai s'esgota– va trobar en la dona de *moral esgarriada* la principal amenaça per a la *recristianització* de la societat i contra ella va dirigir tota la seva ira i crueltat: entre 1941 i 1985 milers de joves i adolescents de 16 a 25 anys, caigudes o en perill de caure (en el pecat, s'entén) van ser tancades en reformatoris i manicomis on van conèixer l'infern de la mà de les monges que les custodiaven. Aquestes i moltes altres són les *bondats* de la mòmia; és hora que descansin on li correspon i ens alliberem de la humiliació de mantenir un monument a la seva dictadura.

És hora que posem fi a la humiliació de mantenir un monument a la dictadura

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

Francina Alsina

Contra un model injust

La Taula del Tercer Sector critica durament el sistema de repartiment de l'IRPF, que perjudica les entitats socials catalanes que reben finançament a través de la casella del 0,7%. Els seus projectes són imprescindibles i els recursos que reben, del tot insuficients. La crítica és més que justificada.

DIRECTORA DE L'INSTITUT DEL TEATRE

Magda Puyo

L'1-O a través de l'art

L'Institut del Teatre representarà Catalunya en la Quadriennal d'Escenografia de Praga amb una obra interactiva que vol mostrar com l'art s'impliça en la realitat social i política. I els fets de l'1-O hi tenen un paper molt destacat. Un pas més en la internacionalització de la situació política del país.

PRESIDENT XINÈS

Xi Jinping

Voler esborrar la història

El govern xinès intensifica aquests dies el control i la censura per evitar la commemoració del trentè aniversari de la revolta de Tiananmen. Una temptativa de reescriure la història de la sagnant repressió que els militars van exercir contra joves pacífics i desarmats.

EDITORIAL

L'ús venjatiu de les institucions

La nova majoria política estatal sorgida del darrer cicle electoral, liderada pel PSOE, ha optat de forma evident per un ús venjatiu de les institucions espanyoles contra l'independentisme català. Els casos són nombrosos i explícits: la suspensió dels diputats empresonats i del senador Romeva –provocant problemes a ERC per mantenir el grup al Senat–, el rebuig que JxCat tingui grup propi al Congrés tot i els seus set diputats –també fruit de la suspensió i d'una interpretació estricta del reglament– o l'esperpèntic vet a l'accés dels eurodiputats electes Carles Puigdemont i Toni Comín al Parlament Europeu, en són alguns exemples.

Alterar majories parlamentàries des de la mesa del Congrés. Aplicar una interpretació del reglament discriminatòria, perquè en casos amb menys diputats que JxCat s'ha facilitat el grup propi. O vetar eurodiputats electes que tenen tots els drets de representació intactes són accions de la pitjor política, la venjativa. I responen a actituds profundament antidemocràtiques que ja s'havien palesat amb el PP però que calia esperar que no es reproduïssin amb el PSOE. A més, quan el canvi polític s'ha produït per la generositat de l'independentisme que va facilitar la moció de censura de Pedro Sánchez contra Rajoy. I quan les cambres des d'on s'aplica una política de tan baixa estopa estan presidides per catalans.

El més preocupant, però, a banda dels efectes concrets d'aquestes lamentables actuacions sobre els partits catalans, és el fet que amb elles es dificulta profundament l'establiment del diàleg necessari per encarrilar la solució al conflicte polític amb Catalunya per vies democràtiques. Tota una gran irresponsabilitat del PSOE.